

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 12 (1585). 22 БЕРЕЗНЯ 1985 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

БУДНІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ПРОФСПІЛКИ

XXXVII з'їзду КПРС
Гідну зустріч!

ТРУДОВА АКТИВНІСТЬ— ЗАПОРУКА УСПІХУ

У своєму виступі на позачерговому Пленумі 11 березня 1985 року Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Горбачов М. С. вказав на необхідність дальшої активізації профспілки, трудових колективів по уже наміченим і новим напрямкам.

Сьогодні головним у своїй роботі профком університету вважає перебудову роботи профспілки у дусі нових вимог та рішень березневого Пленуму ЦК КПРС, забезпечення на всіх ділянках такої трудової активності колективу університету, яка дозволить успішно виконати всі плани і соціалістичні зобов'язання і достойно зустріти XXVII з'їзд КПРС.

У зв'язку з цим першочерговим завданням залишається подальше удосконалення стилю, форм і методів роботи профспілкових організацій університету з метою підвищення ефективності навчально-виховного процесу, наукових досліджень, виконання рішень XXVII з'їзду КПРС, Пленумів ЦК КПРС та XII з'їзду профспілок СРСР.

Успіх наших заходів залежить від критичної і самокритичної оцінки того, що вже зроблено, від конкретного урахування можливостей і правильного визначення основних напрямків у роботі.

Як і завжди, у центрі уваги профкому знаходяться питання організації і керівництва соціалістичним змаганням. Необхідно відверто сказати, що тут є ще чимало роботи.

Перш за все жива справа соціалістичних змагань вимагає чіткості не лише у постановці завдань, але й в оцінці виконаних робіт, бо мова йде про оцінку індивідуального

внеску кожного в загальну копилку університетських звершень.

Поки що існуюче в університеті положення про соціалістичне змагання потребує суттєвих доробок. Воно повинно враховувати специфіку праці і особливості різних факультетів і підрозділів, без чого неможлива об'єктивна оцінка зусиль та й саме виконання соціалістичних зобов'язань буде зведено до чергових формальностей.

Не на належному рівні поставлена у нас гласність, колектив університету не в повній мірі інформується про рішення профспілкових органів, несвоєчасно націлюється на виконання першорядних завдань.

Проте необхідно зазначити, що найкращі рішення залишаються пустими словами на папері, якщо вони оперативного не виконуються профспілковими групами. Ось чому ми вважаємо, що основні наші зусилля мають бути зосереджені на активізації роботи профспілкових груп, яких сьогодні налічується в університеті 136. Посилювати їх роль як органів, покликаних здійснювати повноваження членів профспілок у світлі Закону про трудові колективи — ось дійсно ефективний напрям у нашій роботі.

III обласний звіт профгрупоргів, що відбувся 28 лютого ц. р., повністю схвалив орієнтацію на активізацію профспілкових груп. Приємно повідомити, що на зльоті в числі кращих було відзначено профгрупорга кафедри ботаніки біологічного факультету біоло-

га кафедри В. П. Герасименка.

Зараз практика роботи цього профорга і активу профгрупи по підготовці і проведенню профспілкових зборів вивчається з метою упровадження у всіх профгрупах університету.

Профком, профбюро, як і раніше, приділяють першочергову увагу питанням зміцнення трудової і виконавської дисципліни. В кожній профорганізації передбачено проведення зборів з порядком денним: «Про виконання Постанов ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС від 28.07.83 р. № 744 «Про посилення роботи у справі зміцнення соціалістичної дисципліни праці», Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС від 28.02.1983 р. «Про додаткові заходи по зміцненню трудової дисципліни».

Великі завдання стоять перед профкомом, профбюро факультетів по покращанню роботи в студентських гуртожитках, по контролю за умовами праці, побуту і відпочинку студентів, у плані виконання рішень президії профкому від 13.12.84 р., по підвищенню ефективності виховної і культурно-масової роботи у світлі рішень червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Посилюється вимогливість профкому і первинних профспілкових організацій у справі перевірки виконання заходів, передбачених Угодою про охорону праці і техніку безпеки.

Заходи, які профком розробив по організації достойної зустрічі XXVII з'їзду КПРС, охоплюють всі сфери діяльності профспілок і передбачають подальшу активізацію їх повсякденної діяльності.

20 квітня колектив університету, як і весь радянський народ, з радістю вийде на Ленінський суботник. Для нас він повинен стати серйозною перевіркою нашої свідомості, нашого розуміння свого місця у трудовому колективі.

ПАТРІОТИЧНУ ІНІЦІАТИВУ—ПІДТРИМУЄМО

Наш кореспондент звернувся до заступника секретаря парткому з організаційних питань І. І. Каракаша з проханням розповісти про підготовку в університеті до суботника, присвяченого 115-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Ось що він сказав:

— Вже створено штаб проведення Ленінського су-

Назустріч суботнику

ботника. Зараз на всіх факультетах і підрозділах партійні, комсомольські, профспілкові бюро уточнюють обсяг робіт, наявність знарядь праці, кількість людей, які

повинні будуть вийти на роботу. Наші основні об'єкти робіт — Ботанічний сад, схили узбережжя, парк Перемоги.

Студенти і викладачі університету, я певнений, будуть працювати 20 квітня з радістю і великим бажанням зробити якомога більше і якомога краще. Інакше в такий день працювати просто неможливо.

ПРАВОФЛАНГОВІ

Любов БОЛТУНОВА цього року закінчує хімічний факультет ОДУ. З третього курсу вона активно займається науковою роботою у фізико-математичному інституті Південного відділення Академії наук СРСР ім. О. В. Богатського. За велику громадську роботу, яку веде Л. Болтунова, та відмінне навчання їй надано Ленінську стипендію.

Наукова рада хімічного факультету рекомендувала молодого науковця до аспірантури.

На знімку: Ленінська стипендіатка Любов БОЛТУНОВА.

Фото В. ШИШИНА.

«КОМСОМОЛЕЦЬ УКРАЇНИ»

Так називався агітпоїзд ЦК ЛКСМУ, який на протязі 10 днів подорожував по містах і селах України.

У складі численного агітколективу була і бригада від Одеського обласного комітету комсомолу, в яку входили ветерани Великої Вітчизняної війни, лектори-міжнародники, поети Одещини, представники Одеської державної консерваторії ім. А. В. Нежданової, учасники ВЛА із Котовська. Взяти участь у поїзді було запропоновано і агітколективу Одеського університету. Честі представляти університет був удостоєний вокальний квартет «Лінгва» (Н. Бабаногова, О. Кузнцова, Р. Ажнагулов і автор цих рядків).

Виступи агітколективу «Комсомолець України» були присвячені 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні та наступному XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Москві.

Одеська група давала концерти в містах і селах Харківської та Сумської областей. Працювати довелося з великим напруженням. Щодня давали по два, а то й три концерти. Наш квартет виступив у Харкові Сумах, Конотопі та в різних районних центрах.

Згадую, з яким захопленням відвідувачі концертів — люди, різні за віком, життєвим досвідом і художніми смаками — сприймали кожен виступ виконавців. Яке то щастя усвідомлювати, що твої старання принесли радість і добрий настрій трудовому люду. Надовго залишиться в нашій пам'яті ця незабутня і плідна поїздка по містах і селах України. Залишається додати, що квартет «Лінгва» отримав подяку від керівництва агітпоїзда та грамоту Сумського обласного комітету комсомолу.

В. БАСИС,
студент V курсу РГФ,
(англійське відділення).

Виховання ділом

Коли в редакції газети «За наукові кадри» мені запропонували поміркувати про внутрішній світ молодої людини, про моральні цінності нашого суспільства, про відношення кожного з нас до своїх обов'язків, я, признавшись, збентежився: що можу сказати я — сам вчорашній студент — про проблеми виховання. Та на пам'ять стали приходити бесіди з колишніми однокурсниками, з моїми викладачами, вчителями, згодився і власний досвід комсомольської роботи. Поштовхом до написання цих нотаток послужили також рядки видатного російського радянського поета М. Заболоцького:

«Не позволяй душе лениться!

Чтоб в ступе воду не толочь

**Душа обязана трудиться
И день и ночь, и день и ночь!»**

Так народилися ці нотатки.

На мою думку, розмова, розпочата на сторінках нашої університетської газети, потрібна розмова, необхідна. Потреба в ній назріла давно. Особливо актуальна така розмова зараз — в рік підготовки до XXVII з'їзду КПРС. коли не тільки підводяться підсумки, накреслюються нові завдання, але і йде чесна, принципова розмова про наші проблеми і турботи. Найважливіша з таких турбот у вузі — виховання і підготовка професійних кадрів. Я не випадково підкреслив ці слова: «професійні кадри». Серед безлічі турбот і справ, форм і методів виховної роботи іноді з поля зору випадає така важлива ланка, як виховання професійної честі. На лекціях, на семінарах, в навчальному процесі людина одержує необхідну суму знань для своєї майбутньої роботи, але чи достатньо цього для формування сучасного спеціаліста? Думаю, що ні. Потрібна величезна виховна робота. Досвід такої роботи у нас є, але за метушню справ, численних заходів (потрібних, а часто й непотрібних), ми його не використовуємо. Між тим, робота ця — непомітна на перший погляд — надзвичайно важлива. Вона, на мою думку, і є безпосередній внесок у підготовку молоді до праці, до майбутньої своєї професії. А що, як не праця, стоїть в центрі всієї нашої системи моральних цінностей?

Це, проте, лиш одна сторона справи — виховання майбутнього спеціаліста. Є й інша. Не тільки про майбутнє повинні думати ми в нашій повсякденній роботі, але й про теперішнє. А теперішнє в тому, що першокурсник, якому доведеться п'ять років провести в стінах університету, повинен вміти вчитися, повинен хотіти вчитися, повинен любити свою справу. Не виїде хорошого працівника завтра з того, хто нічого не робить сьогодні. Ні вміння, ні бажання, ні любов не придуть самі. Їх потрібно формувати у повсякденній виховній роботі. Про це приходиться постійно пам'ятати, а між тим, та ділянка, яка скромно називається «учбова робота», в наших комсомольських комітетах і бюро часто опиняється десь на задвірках. А це ж і є наша головна «виробнича» робота.

Іноді огульне захоплення культмасовою, спортивною та іншою роботою закриває від нас ту просту істину, що головне у вузі — це навчання, що тільки в цій — навчальній праці, через відношення до неї формується і проявляється громадське обличчя особистості, що навчаючись в університеті, ми знаходимося не на танцюваль-

ному чи спортивному майданчику, а в учбовому закладі, до того ж вищому учбовому закладі. До чого призводить неврахування цього фактора? До того, що у багатьох студентів (і в першу чергу у першокурсників) формується спрощене, а б сказав, полегшене уявлення про навчання у вузі. Отаке шапкозакидання, як у старій студентській пісні: «Від сесії до сесії живуть студенти весело, а сесія лиш два рази на рік». Ніч перед екзаменом посидиши, позубриш і здаси, а через годину забудеш. Ось чим обертаються прорахунки у виховній роботі. Як бачимо, навчальна і виховна робота нерозривно пов'язані. Недоліки в одній зводять нанівець всі зусилля викладачів в іншій. У цьому розумінні зростає роль атестацій, міжсесійного контролю, покликаного сприяти тому, щоб постійно стимулювати роботу студентів. Навчання у вузі потребує великої свідомості, вищого рівня громадської зрілості, які досягаються вихованням у справі у праці. Саме про це й шла мова на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС.

Але така робота більш тяжка, ніж проведення дискусії чи спортивного змагання.

Ні, я зовсім не заклинаю до якогось аскетизму або заборонництва. Та увійдіть до бібліотеки, до обладнаних учбових кабінетів, зайдіть на кафедри. Чи багато там можна побачити наших студентів? На жаль, дуже мало. Загнати в учбовий час у місті студенти — не рідкість. Глибоко переконаний: правильно роблять наш ректорат, учбова частина, деканат, що частіше стали перевіряти відвідування занять студентами, суворіше слідкувати за учбовою дисципліною. Учбова дисципліна для студента — це трудова дисципліна, обов'язкова для всіх в нашій країні за існуючими законами. Але хто може контролювати самостійну роботу студентів? Ніхто. «Кращий контролер — ваша совість» — пишуть у транспорті. Кращим контролером може бути інтерес, захопленість, любов до обраної спеціальності, до своєї майбутньої професії, поважне ставлення до праці.

У безсмертній п'єсі А. П. Чехова «Дядя Ваня» один з головних героїв професор Себрєяков у фіналі, прощаючись із своїм антагоністом Астровим, промовляє дуже глибокі, на мій погляд, слова: «Я поважаю ваш напрям думок, ваші захоплення, поривання, але дозволяє старикам внести до мого прощального привіту лиш одне зауваження: потрібно, панове, справу робити! Потрібно справу робити!».

«Робити справу» не просто. Ще важче навчитися добре робити свою справу. Що ж, для цього й існують п'ять років навчання в університеті. Ось чому, завершуючи свої нотатки про внутрішній світ сучасного студента, про завдання вузівського виховання, про відношення кожного з нас до своїх обов'язків, про відповідальність молодої людини перед суспільством, мені хотілося б навести ще одну строфу з вірша М. Заболоцького, яким я почав цю розмову:

«Душа — рабыня

и царица,

Она работница и дочь,

Она обязана трудиться

И день и ночь, и день

и ночь!»

Є. ДОБРЕНКО,

аспірант кафедри

радянської

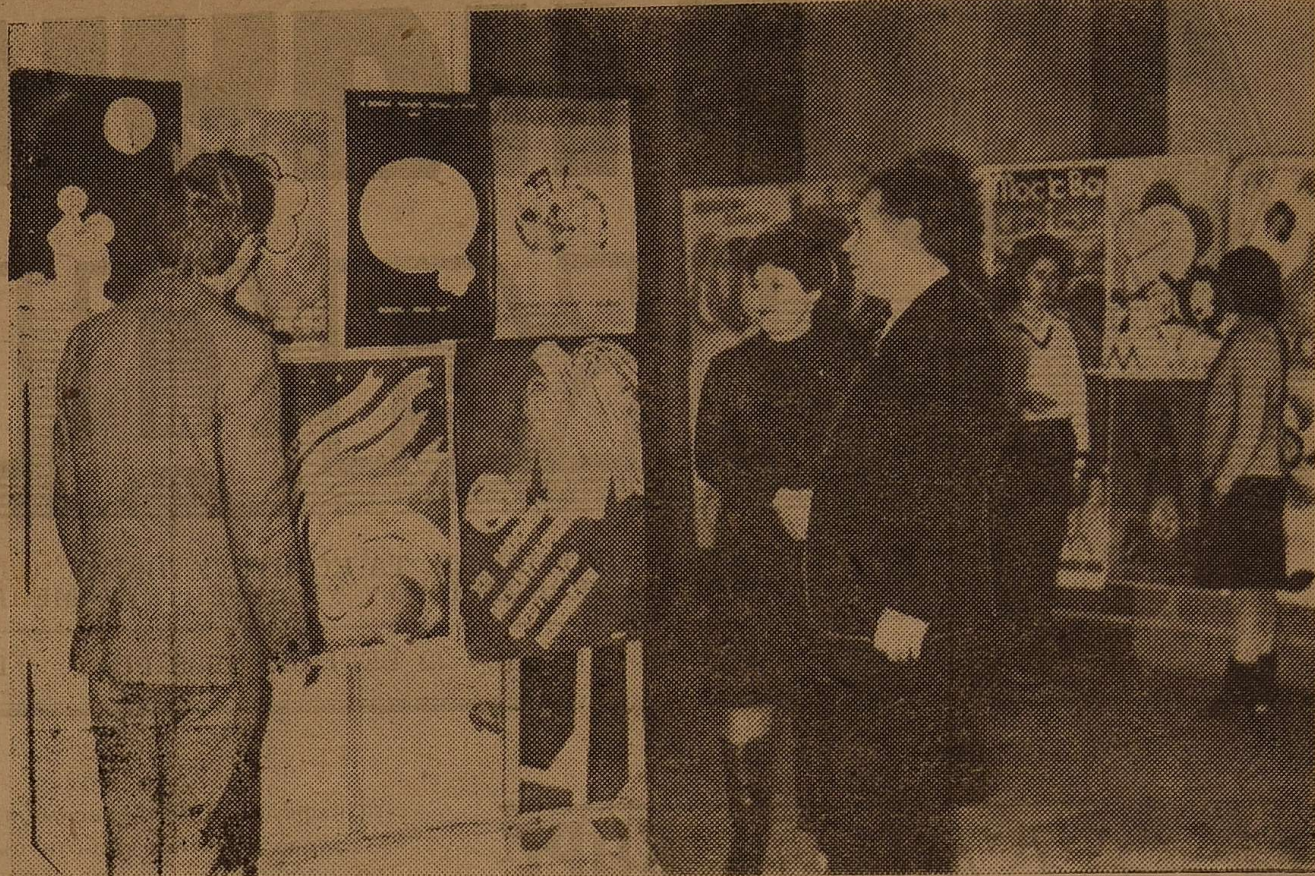
літератури

та літератури

народів СРСР ОДУ.

ЯСКРАВА ТВОРЧИСТЬ МОЛОДИХ

(ВИСТАВКА ПОЛІТИЧНОГО ПЛАКАТА)

На протязі тижня в головному корпусі університету була розгорнута виставка конкурсних політичних плакатів, виконаних студентами різних вузів Одеси. Ініціатором організації цієї виставки виступив наш університет. Виставка присвячена 40-річчю Великої Перемоги. В ній взяли участь студенти університету, інститутів зв'язку, інженерів морського флоту, Судівельного. Жюрі конкурсу довелось чимало попрацювати, щоб виявити переможця. Висока техніка і майстерність художників архітектурного факультету урівноважу-

валась оригінальністю, новизною ідеї і вражаючою трактовкою студентів університету. Легко зрозуміти нашу радість, коли стало відомо, що два плакати Одеського університету зайняли друге і третє місця. Їх автори студентки IV курсу факультету РГФ Віола Демченко і Стелла Григор'єва нагороджені дипломами другого і третього ступеня.

В новій експозиції знайшли яскраве відображення ідеї миру і дружби молоді усіх країн світу, а це означає, що автори плакатів художніми засобами довели

свою прихильність до провідних тем XII Всесвітнього.

У цьому відношенні звертають на себе увагу роботи Калинюка, Давиденка, Тютюніна, Коломійця, Герреро (Аквадор), Колосової. Гадаю, що виставка виконала своє призначення: вона розбудила думку, схвилювала серця. Що може бути більшою нагородою для художника?

С. МУХАМЕТШИНА,
студентка IV курсу
РГФ, член комітету
комсомолу ОДУ.

І цікаво, і повчально

(ПРОДОВЖУЄМО ОБГОВОРЕННЯ ПРОБЛЕМ ПІДГОТОВКИ ЛЕКТОРСЬКИХ КАДРІВ).

Конкурс студентів-політінформаторів, який став традиційним у нашому вузі, проводиться з метою більшого зацікавлення студентської молоді проблемами сучасної ідеологічної боротьби, розширення і поглиблення їх знань, в першу чергу з суспільних дисциплін.

Але конкурс має ще одну позитивну сторону: він заохочує і сприяє дальшому удосконаленню всієї ідейно-виховної роботи зі студентами, підвищенню ефективності політичного інформування, якісній підготовці лекторського активу, спроможного вести достатньо кваліфіковану пропагандистську роботу як в університеті, так і за його межами.

Що ж показав сьогорічний конкурс, які роздуми викликав він у тих, хто був причетний до його організації і проведення?

В цьому році він пройшов у три етапи: на курсах, факультетах, і, нарешті, в масштабах університету. Фінал захоплюючих поєдинків відбувся 22 лютого в студентському клубі «Метроном».

Особливістю нинішнього конкурсу є те, що його було присвячено 40-річчю Великої Перемоги. Слід відзначити також, що у відміну від попередніх конкурсів на цей раз його учасники справді продемонстрували добру підготовку. Кожен з учасників довів, що являється дійсно бійцем ідеологічного фронту, який вміє гідно і рішуче відстоювати нашу марксистсько-ленінську ідеологію, соціалістичні принципи радянського способу життя.

Під час конкурсних змагань студенти-політінформатори яскраво продемонстру-

вали велич і розмах трудових звершень радянського народу, керованого ленінською Комуністичною партією, захоплюючи перспективу розвитку економічного і соціально-культурного життя нашого народу. І, звичайно, чільне місце було відведено показу зусиль Комуністичної партії і Радянського уряду у справі збереження миру і відвернення загрози ядерної катастрофи. Учасниками конкурсу були досить переконливо розвінчені спроби західних буржуазних фальсифікаторів поставити під сумнів той факт, що весь тягар другої світової війни ляг на плечі радянського народу. Наші ідейні вороги не зупиняються ні перед чим, щоб вселяти принизити вирішальну роль Радянського Союзу у розгромі гітлерівського фашизму.

В рамках конкурсу політінформаторів були успішно проведені змагання на кращий політичний плакат. Кращим було визнано плакат команди хімічного факультету.

Коли учасники конкурсу мало чим поступаються один перед одним, дуже нелегко доводиться журі. Проте перше місце за участь у конкурсі одностайно було присуджено команді історичного факультету у складі Д. Хазана, А. Чернаського, Ю. Соколової. Друге місце посіла команда мехмату (В. Кенігсберг, О. Бейдер, О. Тихоненко). Як і в минулому році, на третьому місці команда факультету РГФ (Ж. Горбаньов, Т. Дмуховська, О. Федяєв). Команду біологічного факультету, яка зайняла четверте місце, було відзначено заохочувальним призом. Серйозну заявку на вихід в майбутньому в передо-

вики зробила команда філологічного факультету.

На жаль, значно нижче своїх можливостей виступили студенти геофаку. Халатне ставлення до участі у конкурсі проявили, як не дивно, на юридичному та фізичному факультетах, внаслідок чого юристи були неспроможні змагатися на рівних з іншими учасниками.

Що стосується фізиків, то вони взагалі не з'явилися на конкурс, і ми гадаємо, що комсомольському бюро факультету не завадить серйозно розібратися у цій історії.

Конкурс студентських політінформаторів ще раз показав, що конче необхідно удосконалювати форми і засоби пропагандистської та контрпропагандистської роботи серед молоді, добиватися більш широкого залучення студентів до громадського життя в університеті. Одним словом, роботи тут для комсомольських організацій — непочатий край.

На закінчення залишається назвати членів журі, завдяки зусиллям яких конкурс пройшов цікаво. Це доцент кафедри наукового комунізму В. В. Попков, асистент кафедри історії КПРС І. В. Меркуленко, студентка III курсу біофаку О. Слатвінська, студент III курсу хіміфаку Ю. Карпюк, студент I курсу істфаку І. Давидов.

С. КРИЖАНІВСЬКИЙ,
студент I курсу
укр. відділення
філфаку, слухач
ШМЖ.

Є. СТЕПАНОВ,
заступник секретаря
комітету ЛКСМУ
ОДУ, член
журі конкурсу.

ГОЛОВНА ГРУПА НК ОДУ

ЗМІЦНЮВАТИ ФІНАНСОВУ ДИСЦИПЛІНУ

(РОЗБАЗАРЮВАННЮ ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ — НАДИНИЙ ЗАСЛІН)

МІСЦЕ і значення народного контролю в політичній системі радянського суспільства, у розвитку соціалістичної демократії визначені Конституцією СРСР. Народні контролери здійснюють важливі заходи, спрямовані на удосконалення усіх галузей економіки і соціального життя, допомагають усунути все, що суперечить природі соціалізму.

Цементуючим ядром народного контролю є комуністи. У різних органах народного контролю в країні їх нараховується понад 4 млн. чоловік.

Основними принципами діяльності народних контролерів є перевірка, попередження, усунення недоліків.

Діючи в Одеському держуніверситеті головна група НК має конкретні плани, якими передбачаються заходи, що проводяться з метою профілактики та усунення недоліків в діяльності різних підрозділів і служб вузу.

Значна робота в цьому напрямку була здійснена, в 1984 році. Про це свід-

чать, зокрема, такі факти: в минулому році планувалося провести 16 перевірок, фактично їх було проведено 59. В рейдах та перевірях з 280 народних контролерів взяли участь близько 220 чоловік, тобто майже 80 процентів.

Результати перевірок обговорювалися на засіданнях ректорату, парткому, головної групи. Згідно з ними приймалися відповідні рішення, видавалися накази по університету.

Всі матеріали перевірок головною групою доводилися до відома адміністрації і громадських організацій, висвітлювалися на спеціальному стенді.

Народні дозорці перевіряли роботу адміністративно-господарської частини, студентської профспілки, а також студентського клубу у питаннях освоєння нової матеріальної бази, створеної для культурно-масової роботи. Була виявлена, зокрема, відсутність проекційної документації і позгодженого з службами суміщеного графіка виробничих робіт введення в експлуатацію

актового залу головного корпусу. Винні в цьому проректор з АГЧ І. Г. Рутівський та головний інженер А. В. Нечаєв покарані. Чи зробили вони якісь висновки для себе? Аніяких. Адже результати перевірки доповідалися на парткомі 2 липня 1984 року, але й досі положення не виправлене, актовий зал ще не готовий.

Головна група НК добилася усунення окремих недоліків в питаннях збереження соціалістичної власності, економії електроенергії та інших енергоресурсів, впровадження результатів НДР в народне господарство, підвищення навчальної, виробничої та виконавчої дисципліни.

В своїй діяльності головна група НК і надалі розраховує на активну допомогу громадськості університету. Бо добра справа, яку роблять народні контролери, потребує масової підтримки.

«...будуть і надалі вживатися рішучі заходи для дальшого наведення порядку, очищення нашого життя від чужих явищ, від будь-яких посягань на інтереси суспільства і його громадян, для зміцнення соціалістичної законності.»

Ми й далі повинні розширювати гласність у роботі партійних, радянських, державних і громадських організацій. В. І. Ленін говорив, що держава сильна свідомістю мас. Наша практика повністю підтвердила цей висновок. Чим краще інформовані люди, тим свідоміше вони діють, тим активніше підтримують партію, її плани і програмні цілі».

М. С. ГОРБАЧОВ.

ВЧИТИСЯ БЕРЕЖЛИВОСТІ

ОДНЕ із головних завдань народних контролерів — контроль економії та бережливого витрачання усіх видів енергоресурсів, у тому числі електроенергії, газу, пального та мастил. Не випадково 28 лютого цього року на своєму черговому засіданні бюро головної групи НК обговорило ініціативу народних контролерів виробничого об'єднання «Одесхолодмаш» та Автоскладального заводу відносно економії енергетичних та матеріальних ресурсів. Ознайомивши присутніх з пропозиціями виробничників та постановою районного комітету НК з цього приводу, голова головної групи НК М. Х. Копит доповів про результати проведеного у

січні рейду-перевірки використання енергоресурсів в університеті. Установлено факти значної перевитрати електроенергії у багатьох підрозділах. Дані рейду узагальнюються і будуть представлені в районний комітет народного контролю. На засіданні бюро було прийнято, зокрема, рішення створити постійно діючі комісії по контролю за витратами та економією електроенергії в лабораторіях, учбових і адміністративних корпусах, в гуртожитках.

Слід відзначити, що оперативний і творчий підхід до реалізації режиму економії електроенергії було проявлено в астрономічній обсерваторії. Тут буквально у кожній робочій кімнаті, відділі,

майстерні, в котельній, бібліотеці тощо наказом директора обсерваторії призначено відповідальну особу для нагляду за витратою електроенергії.

Комісія по нагляду з п'яти чоловік створена також на хімічному факультеті що, безперечно, дасть свої позитивні наслідки.

малопродатним до ужитку. Ще гірші справи у Л. С. Дюпинської, у якій ганчір'я зберігається укупі з чистою білизною. Облік нової білизни не ведеться.

Комісія НК виявила немаркіровані простині, наволочки, підодіяльники. Викликає великий сумнів, що досвідчені працівники, які працюють на складі не один десяток років, не знають точно, як треба зберігати народне добро. Гадаємо, що АГЧ розбереться у цій справі і наведе необхідний порядок.

РОЗГАРДІЯШ ЗАМІСТЬ ПОРЯДКУ

КОМІСІЯ головної групи, перевіряючи порядок зберігання майна на складі № 1, дійшла висновку, що працівники складу Г. Я. Соловйов і Л. М. Катаурова порушили положення і вказівки комісії Мінвузу УРСР, якими категорично забороняється приймати списану білизну на склад, де зберігаються нові речі.

В актах списання білизни чомусь не вказуються

строки, коли білизна була пущена в ужиток. Комісія по списанню (І. С. Маларчук, І. А. Вишневецький, В. П. Радов та А. І. Норенко) формально проводять списання майна, особливої участі в його здачі не приймають, списані простині та ковдри, відібрані на ганчір'я, зберігаються неприпустимо погано.

У кладовищі Л. І. Гвоздецької ганчір'я зіпріло, вкрилось цвіллю і стало

КОЛИ ДЕРЖАВНЕ ПРИЙМАЮТЬ ЗА СВОЄ

В РЕЗУЛЬТАТІ перевірки роботи гаража університету комісія головної групи НК установила, що колишній завідувачий гаражем М. М. Паєв не забезпечував ефективного використання вантажного транспорту. Не випадково план по прибутках у 1983 р. було недовиконано. Незважаючи на некомплектність водіїв, в гаражі була допущена перевитрата фонду заробітної плати і всупереч забороні Мінвузу УРСР адміністративному персоналу сплачувалися премі-

альні. Диспетчером гаража Г. М. Тарандою допускались приписки в подорожних листах, необгрунтовано списувався бензин. Частина транспортних засобів в неробочий час знаходилася за межами гаража без спеціального на те дозволу.

Проректор по АГЧ І. Г. Рутівський та головний бухгалтер М. А. Перекитний не контролювали належним чином роботу гаража, не приймали заходів до її покращання, санкціонували незаконне нарахування премій адмі-

ністративним працівникам гаража.

На підставі матеріалів головної групи НК ректор університету видав наказ, в якому проректору по АГЧ І. Г. Рутівському та головбуху М. А. Перекитному указано на серйозні недоліки у справі організації та контролю за використанням автотранспорту.

Зараз встановлено нагляд за відпуском талонів на пальне, наведено порядок в роботі гаража. Колишнього завгаражем М. М. Паєва та диспетчера Г. М. Таранду увільнено з посади.

У липні-серпні 1983 року в село Старі Біляри була відправлена археологічна експедиція студентів історичного факультету ОДУ. Начальником експедиції було призначено доцента А. Г. Загинайла, його заступником — В. Г. Кушніра.

При від'їзді в експедицію А. Г. Загинайло отримав в касі університету гроші польового забезпечення (на транспорт, харчування, житло для учасників експедиції, тощо). Облік осіб у складі експедиції, їх вихід на роботу, а також грошові розрахунки доцент Загинайло проводив особисто.

Як встановлено в ході перевірки головною групою народного контролю ОДУ, експедиція приступила до роботи на тиждень пізніше і закінчила її на тиждень раніше запланованого строку. В результаті неприпустимого

керівництва експедицією з боку її начальника та його заступника, а також халатності керівників загонів, практично не було обліку виходу студентів на роботу. Мали місце дисциплінарні порушення, а також масові неявки студентів на роботу. Так, значно менше зазначеного у звітах керівника строку працювали студентки О. Сусяєва, А. Снігурова та інші. Керівництво експедиції, окрім усього, не змогло документально підтвердити законність витрат кругленької суми.

Після повернення з експедиції, вже знаходячись на сільськогосподарських роботах, велика група студентів все ще значилась у списку виконавців госпдоговірних робіт. Аналогічні грубі порушення фінансової дисципліни головна група НК виявила і під час перевірки організації робіт в археологічній експедиції 1984 року. Слід зазначити також, що ні в 1983, ні в 1984 роках члени експедиції не пред'явили фінансовій службі проїзні квит-

ки. На підставі матеріалів головної групи НК наказом ректора від 25.01.85 р. за допущені фінансові порушення доценту А. Г. Загинайлу оголошено суворо догану. Крім того, повідомляємо, що гроші, які невідомо яким чином затримались не в тій кишені, повністю повернені до університетської каси.

Професора П. О. Каршиковського, наукового керівника госпдоговірної теми, згідно з планом якої велись археологічні пошуки, суворо застережено за незадовільне керівництво і хиби у доборі виконавців робіт.

Відповідним підрозділам (бухгалтерії, планово-фінансовому відділу) вказано на необхідність посилення контролю за витратами коштів на проведення експедиційних робіт.

Слід пам'ятати, що будь-які порушення фінансової дисципліни ні в якому разі недопустимі, а винуватці в цьому завжди будуть суворо покарані.

ГЛАСНІСТЬ—ЗАКОН КОНТРОЛЕРІВ

ціальних номерів стіннівок «Блискавок», «Комсомольських прожекторів», тематичних стендів та інше. Чергова перевірка засобів гласності була проведена в університеті на початку березня. Вона показала, що на окремих факультетах — хімічному, історичному та інших обладнані стенди, на яких представлена структура і відомості про групи НК, плани роботи, а на хімічному факультеті, окрім того, ще й дані перевірки трудової дисципліни за лютий і березень цього року. Непогане враження зовнішнім оформленням і змістом справляє стенд НК на біофаці. Тут регулярно висвітлюється робота народних дозорців.

Зовсім інша картина виявляється на фізичному факультеті. На стенді НК висить лише довідка про

перевірку трудової дисципліни ще в січні місяці. Ще гірше положення на геолого-географічному факультеті. На голому стенді, за виключенням списку народних контролерів, немає нічого. На стенді групи НК АГЧ взагалі відсутні будь-які матеріали.

Група НК механіко-математичного факультету не має стенда гласності і не підтримує необхідних зв'язків з «Комсомольським прожектором». Між іншим, формальне ставлення окремих груп народних контролерів до своїх обов'язків, про що свідчать, зокрема, указані недоліки, є наслідком того, що на названих факультетах і в підрозділах критика і самокритика не в пошані. Невже це нікого не турбує?

ЯК У ТОМУ АНЕКДОТІ...

В ГОЛОВНУ ГРУПУ ОДУ поступила заява від Ю. М. Боброва, головного, тепер вже колишнього, інженера учбово-експериментальних майстерень (УЕМ) університету. В заяві повідомлялось про численні недоліки в роботі УЕМ і навіть називались конкретні особи, винні у цих «безладях».

Для перевірки зазначених фактів головна група НК створила спеціальну комісію, члени якої мали розмову з багатьма працівниками УЕМ, її адміністрацією, партійною групою.

Що ж, урешті-решт, показала перевірка?

Виявилось, що свою заяву Бобров написав внаслідок конфлікту з колективом УЕМ. Із-за чого

конфлікт? Ні, зовсім не із-за того, що Бобров суворо вимагав від колективу якісного і зразкового виконання своїх виробничих обов'язків і планів. Зовсім навпаки, це він сам порушував законність і порядок.

Так, головний інженер почав хворіти на безпам'ятство. Ні з того ні з сього він міг примусити робітників майстерні у службовий час виготовляти для нього столярні вироби, із державних матеріалів, звичайно. Гадаєте, Бобров платив у касу гроші за персональне замовлення? Зовсім ви тоді не знаєте Боброва. Зате себе він знав непогано, бо принципів своїх — користуйся, поки не пізно, службовим становищем — не порушував ніколи. Інакше

як можна було пояснити безконтрольне використання ним в особистих цілях службового автомобіля або чому постійно виникала велика нестача бензину? Ми вже не говоримо про недопустимо грубе відношення головного інженера до своїх підлеглих. Грубість була його другою натурою.

Чим закінчилась ця історія? Щасливим чином. Ректорат університету, розглянувши результати перевірки конфлікту в УЕМ, звільнив Боброва з посади головного інженера. Не за власним бажанням, звичайно. Отак повинні закінчуватися усі історії, в яких «героями» виступають злісні порушники соціалістичної законності і правопорядку.

НА НАУЧНОЇ ОСНОВЕ
ТОСТ В КОНТОРЕ РАДОСТЕН И ЗВОНОК,
ВЕДЬ В ОТЧЕТЕ ЛИПА НЕ ВИДНА:
ПАЛ НА ФЕРМЕ МИНИ-ПОРОСЕНОК,
А СПИСАЛИ... МАКСИ-КАБАНА.

А. ЯНИ,
виpusник ОДУ.

МАТЕРІАЛИ СТОРИНКИ ПІДГОТУВАЛА ГОЛОВНА ГРУПА НК.

СЯЙВО ЙОГО ДУШІ

(ДО 90-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
М. Т. РИЛЬСЬКОГО).

Мені випало велике щастя знати Максима Тадейовича Рильського, вивчати і пропагувати його творчість. Було у мене з поетом листування та особисте спілкування. І кожного разу, слухаючи виступи Максима Тадейовича, спостерігаючи за ним під час товариських бесід і дружніх бесід, розмовляючи з різними людьми, мене завжди захоплювала його осяяність. Те сяйво душі передавалося в першій миті, захоплювало і чарувало. Він був безпосереднім і доступним, чутливим і уважним, завжди привітливим. Вранці усіх нас шанобливим ставленням до людей.

Таким я його бачив, коли ми слухали виступи академіка Рильського на науковій сесії, присвяченій 300-річчю возз'єднання України з Росією, яка відбулася в Одеському університеті, коли були свідками захисту кандидатської дисертації нашого колеги, на якому поет виступав офіційним опонентом; коли всім серцем сприймали виступ на зустрічі зі студентами філологічного факультету. Те сяйво душі надихало мене, коли я слухав доповідь видатного вченого на Московському та Софійському міжнародних з'їздах славістів, коли звучав виступ Максима Тадейовича про наш Ломикамінь — Лесю Українку — на величюному вечорі, що його влаштував у Софії всенародний комітет болгаро-радянської дружби. Глибина його роздумів та висновків збуджувала думку, кликала до пошуків, до праці.

Мені на все життя запам'яталися мудрі слова Максима Тадейовича, сказані мимохідь, але були вони його вірою і життєвим правилом.

— Пам'ятай, — говорив поет, — коли ти маєш зробити людині прикрість, якесь зло, то добре подумай, не поспішай. Подумай, подумай і не зроби. Коли ж ти маєш можливість ошчасливити людину, зробити їй добро, то не вагайся, не думай, а зроби.

Отака була душа у поета. Вона ніби-то випромінювала сонячне сяйво, яким були сповнені наукові та публіцистичні статті, поезії і щирі розмови.

Чимало вже пройшло років з часу опублікування «Вечірніх розмов» на сторінках нашої преси, а вони не старіють, щоразу викликають нові емоції, змушують з висоти морально-етичних критеріїв видатної людини зважувати і свої власні вчинки.

Пам'ятаю ювілейну вечірку. Великий зал одного з київських ресторанів. Зібрався цвіт української культури. Скільки було вголошено щирих, душевних тостів. А потім пішли вокально-музичні вітання. Як натхненно співав у той пам'ятний вечір Дмитро Гнатюк. Як майстерно виконував свої твори Костянтин Данькевич. А потім заспівав і Максим Тадейович. Його підтримали. Пісня захопила всіх і лилась вона розлого, душевно, іскристо.

А з якою любов'ю, з яким душевним трепетом говорив Максим Тадейович про своїх побратимів по праці — Павла Тичину, Андрія Малишка, Миколу Нагнибиду, про російських поетів Олександра Прокоф'єва та Миколу Тихонову, про великого біло-

руса Янку Купалу. Вони жили в його душі, в спогадах, в поезії.

І вже говорив про наукову конференцію, яка відбулася в університеті. Вона проходила безпосередньо після шевченківських днів. Відомо, яку величезну роль відіграв Максим Рильський у підготовці та проведенні цього свята. Він радів, що й на нашому науковому зібранні йшлося про шевченківські традиції в українській поезії. Поет тоді зауважив:

— Мені здається, що сьогодні треба говорити про шевченківські традиції не тільки в українській, але у всій радянській та й не тільки радянській літературі. Візьміть російську поезію, зокрема, творчість М. Ісаковського, М. Тихонова, О. Твардовського, а особливо Олександра Прокоф'єва. Вони перекладачі Шевченка. А перекладач, знаю це по собі, в якійсь мірі залежний від того генія, якого він перекладає. Але він не раб його, не епігон. Не треба про це судити прямолинійно. Творчий вплив генія може проявитися не зразу, а через десятки літ. Але проявиться, дасть себе знати новаторськи.

— Ви, звичайно, знаєте, — звернувся до нас Максим Тадейович, — розчудесну поему Прокоф'єва «Росія». В чому її сила? А в тому, що вона наскрізь національна. В ній російський пейзаж, побут і звичаї, а основне душа російського народу, російський національний характер.

На якусь мить поет зупинився, задумався, а потім притишено і спокійно прочитав:

Люблю березу русскую,
То светлую, то грустную,
В беленном сарафанчике,
С платочками в карманчике,
С красивыми сестречками,
З зелеными сережками,
Люблю ее заречную
С нарядами оплечеными...

— Оце Прокоф'єв. Самобутній російський поет, людинолюб, інтернаціоналіст. То хіба не ріднить оця риса національної самобутності нашого російського брата з Шевченком? Ріднить. Годі тут шукати прямих паралелей. Треба збагнути дух поезій Шевченка і Прокоф'єва.

Лише пізніше у новому світі розкрилися для мене слова, сказані Рильським про національну самобутність творчості Прокоф'єва.

В бесідах, у розповідях, інтимно щирих спогадах завжди розкривалося полум'яне сяйво душі Максима Тадейовича Рильського.

Сяйво душі поета. Воно ніколи не згасне. Воно жило і живить, наснажувало і надихало. Воно віковне і віковичне.

І. ДУЗЬ,
професор ОДУ.

ЗАВЖДИ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ

В Одесі пройшла міжобласна регіональна наукова конференція, присвячена 80-річчю початку першої російської народної революції епохи імперіалізму. Її організували міжобласна науково-методична рада викладачів суспільних наук Одеського вузівського центру та опорна кафедра історії КПРС Одеського держуніверситету.

З доповіддю «Перша народна революція епохи імперіалізму і її всевітньо-історичне значення» виступив голова науково-методичної ради, завідувачий кафедрою історії КПРС Одеського держуніверситету доктор історичних наук, професор Н. М. Якупов. Доповідач підкреслив керівну роль лєнінської партії в революції, охарактеризував її стратегію і тактику, показав, що більшовицька тактика лівого блоку розширювала соціальну базу революції, дозволяла пролетаріату активно впливати на не-пролетарські дрібнобуржуазні верстви. Підкресливши значення досвіду більшовицької пар-

тії, накопиченого нею в роки перемоги лютневої та Жовтневої революції 1917 року і сучасного світового революційного процесу, доповідач піддав критиці буржуазну і ревізіоністську історіографію проблеми.

Тактиці більшовиків у відношенні до середніх міських верств в революції 1905—1907 років був присвячений виступ доцента кафедри історії КПРС ОДУ Л. І. Корміч. Про боротьбу більшовиків проти впливу дрібнобуржуазних партій у профспілках в роки першої революції в Росії розповів доцент Першотравневого філіалу Одеського технологічного інституту холодильної промисловості, кандидат історичних наук В. В. Багацький. Кандидат історичних наук, доцент кафедри історії КПРС Одеського інституту інженерів морського флоту В. Ю. Зверев зробив повідомлення про військово-бойову роботу більшовиків у роки першої російської революції.

Викладачі кафедри історії КПРС Одеського інституту народного господарства Л. В. Петришина і Л. Ф. Домбровська висвітлили у своїх виступах питання діяльності більшовицьких організацій України по політичному вихованню робітничого класу і залученню жінок до революційного руху в період революції 1905—1907 років в Росії.

Проблеми використання більшовицькими організаціями України досвіду першої російської революції по політичній освіті робітничого класу в роки нового революційного підйому присвятив свій виступ викладач кафедри історії КПРС Одеського інституту народного господарства В. П. Ковальчук.

Конференція викликала живий інтерес її учасників.

В. ШАМКО,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри історії КПРС ОДУ.

З ПОЧУТТЯМ ВДЯЧНОСТІ

Все менше стає учасників Великої Вітчизняної війни... Минають роки, тьмяніють на грудях ветеранів медалі за взяття Кенігсберга, Будапешта, Берліна. Сорок років пройшло з того часу, коли все прогресивне людство зі сльозами на очах зустріло повідомлення про настання довгожданого Перемоги. Та солдатські роки все ще нагадують про ті незабутні тяжкі, сповнені героїзму дні.

Зараз в місті-герої Одесі завершується будівництво ще одного санаторію для інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни. В рік 40-

річчя Перемоги вузівський комсомол Одеси узяв шефство над цим будівництвом. Студенти нашого університету щодня на протязі тижня працювали на будові. Трудові десанти стали одночасно данниною солдатській мужності і святом праці.

Кожен студент працював з почуттям вдячності до тих, хто не шкодував свого життя заради миру і щастя на землі.

Відмінно попрацювали хлопці, обсяг робіт виконали своєчасно і при високій якості. Особливо хочеться відзначити Григорія Геращенко (II

курс істфаку), Сергія Герасименка, (IV курс юрфаку), Сергія Поліщука (IV курс факультету РГФ), Віктора Товбійчука (IV курс юрфаку). Пройде деякий час і поруч з пам'ятником Перемоги на площі імені 10 Квітня здійметься увесь красень-санаторій, який гостинно прийме перших пацієнтів — учасників Великої Вітчизняної війни. Це буде свідченням широго піклування Радянської держави про здоров'я тих, хто здобув Перемогу.

Л. МИКИТАСЬ,
заступник секретаря комітету ЛКСМУ ОДУ.

З ЛЮБОВ'Ю ДО ПРИРОДИ

БІЛІ ЛЕБЕДИ

Немилосердно видалася зима цього року. Після дощів ударили морози, а потім усе вкрилося пухляною ковдрою сльозуче білого снігу. Куди не поглянеш — нескінчена біла холоднеча.

Нерухоме повітря. Тиша. Пекучий задикуватий мороз. З остраху пришикло все живе у природі, затаїлось, вичікуючи слушної години.

Зимова стихія захопила знеацька і птахів. Ті, котрі не встигли сховатися, замерзали на льоту. Люті морози, нестача кормів прирікали пернатих на загибель.

В ті дні загинуло чимало білих лебедів. І це незважаючи на те, що сотні людей по велинню власної совісті поспішали на допомогу гордо-

КЛИКАЛИ ЛЮДЕЙ...

витому і величюму птаству. Білих лебедів вилувлювали, щоб зіртіти, годували, найбільш кволим подавали всіляку допомогу, щоб з настанням тепла з радістю і жалем випустити їх у вільний політ.

Немало клопоту дісталось в цьому році і дружині по охороні природи біологічного факультету Одеського університету. Не раз виїжджали студенти в село Нові Віляри в район Григорівського порту, де стихія захопила цілу колонію білих лебедів.

Ризикуючи попасти в ополонки, у чоботях, інколи наповнених водою, хлопці ловили полохливих птахів, даруючи їм життя.

Особливо відзначились першкурсники Володимир

Кінда, Ігор Шевченко, студент II курсу Олександр Іванов, студенти IV курсу Олексій Дручин, Сергій Павлюрін, Тетяна Полянська, Анатолій Мельничук, Ігор Васильків.

...А небо вже по-весняному синє, і теплий вітер пестить усміхнені обличчя юних красунь. І коли комусь із вас доведеться раптом побачити десь за містом на чистому водоймищі білосніжного лебедя, який довірливо наблизиться до берега, — згадайте, що його врятували студенти нашого університету.

Т. ЖУРАВЛЬОВА,
студентка II курсу біофаку.

НА ДОПОМОГУ НАСТАВНИКАМ АКАДЕМГРУП ТЕМАТИКА ПОЛІТГОДИН В АКАДЕМГРУПАХ У II СЕМЕСТРІ 1984/1985

НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

Березень.

25.03. Паризька Комуна — перша держава диктатури пролетаріату.

Квітень.

1.04. По тематиці факультету.

8.04. НТР і досягнення радянської космонавтики. (12.04. — День космонавтики. Міжнародний день авіації і космонавтики).

17.04. Єдиний політдень.

22.04. Справа Леніна живе і перемагає. (22.04. — 115 років з дня народження В. І. Леніна).

29.04. Міжнародна солідарність трудящих в боротьбі за мир і соціальний прогрес. (1.05. — День міжнародної солідарності трудящих).

Травень.

6.05. 40-річчя Перемоги радянського народу над фашизмом у Великій Вітчизняній війні і її всевітньо-історичне значення. (9 травня — День Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941/45 рр.).

13.05. 120-річчя (1865) заснування Одеського дер-

жавного університету імені І. І. Мечникова.

22.05. Єдиний політдень.

27.05. Ідеологічна боротьба на сучасному етапі і молодь.

Червень.

3.04. По тематиці факультетів і кафедр.

10.04. Підсумкова науково-практична конференція «Завдання наставників академгруп у світлих рішеннях червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, загальносоюзної науково-практичної конференції (Москва, 1984 р.).

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

внутрішній 841 (з міста)
телефони: міський 23-84-13, 206-841).